

мално се числи въ юридическия факултетъ. Правилника за неговата уредба е приетъ съвмѣстно отъ съветитѣ на Института и на Университета и е утвърденъ отъ Министра на просвѣтата на 20. VII. 1925 г.

Главната задача на тоя Институтъ е обучение по статистическия методъ и неговитѣ приложения. Обучението се води теоретически и практически; то се състои, отъ една страна, отъ курсове и конференции, и отъ друга страна — отъ практически семинарни работи и публикации. Лекциитѣ, конференциитѣ, публикациитѣ и практическитѣ работи иматъ за предметъ:

1. Статистическия методъ и приложението на математиката въ статистиката, финанситѣ и политическата икономия;
2. Демографията, биометрията, обществената хигиена и образованието (просвѣтата);
3. Благотворителността, общ. предвидливостъ и застраховането;
4. Индустрията, търговията, земедѣлието, транспорта; банковото и кредитно дѣло;
5. Обществениитѣ финанси.

Студенти на Института могатъ да бждатъ само такива отъ университета. Като слушатели се допускатъ и външни лица. Институтътъ издава удостоверения (certificats d'aptitude) или дипломи съ звание статистикъ, въ зависимостъ отъ времето, прекарано въ него и отъ изпълнението на известни задължения.

На чело на Института стои административенъ съветъ (Conseil d'Administration), въ който влизатъ ректорътъ на университета, неговъ председателъ, и до 25 члена, въ числото на които сж деканитѣ на юридич., медиц., физ.-матем. и ист.-филологич. факултети при Университета, председателя и замѣстникъ-председателя на съвета на французката генерална статистика, директора на държавната статистика, професоритѣ по статистика при юридическия факултетъ, единъ професоръ по политическа икономия и единъ по финансово наука отъ юридическия факултетъ, по изборъ отъ факултета, представители на другитѣ факултети (по 2-ма отъ медицинския и физ.-математич. и 1 отъ истор.-филологич.), представителъ на академията на наукитѣ, на академията за морални и политически знания, на Парижкото статистическо дружество, на Икономическото дружество и на Парижката търговска камара. Административниятъ съветъ изъ своята срѣда определя управителния комитетъ подъ председателството на подпредседателя на Административния съветъ. Въ състава на тоя Комитетъ влизатъ: подпредседателя на съвета, представители на факултетитѣ, директора на официалната статистика и други лица. Неговъ председателъ е *Cl. Colson*, подпредседателъ на държавния съветъ и председателъ на съвета на французката статистика.

Директоръ на Института и неговъ фактически ръководителъ и редакторъ на бюлетина му е професоръ *L. March*. Освенъ него, въ комитета влизатъ и други видни учени. Директорътъ на държавната статистика — *M. Huber* влиза и въ Съвета и въ Комитета. Чрезъ него е постигната организационна връзка между Института и централното статистическо управление.

По такъвъ начинъ, разглежданиятъ Институтъ по замисълъ се явява като специаленъ типъ учебно заведение, държейки срѣдно мѣсто между срѣднитѣ и висши учебни заведения.

Тоя Институтъ се издържа главно отъ такситѣ, които плащатъ студентитѣ, а, освенъ това, и отъ пособия и субсидии, получавани отвънъ.

Само по отношение на работата, която се извършва въ него, той има нѣщо общо съ Берлинския конюнктуренъ институтъ.

Представление за неговата работа може да се получи отъ бюлетина му: *Indices du mouvement général des affaires en France et en divers pays*, издаванъ подъ редакцията на *L. March*.

Въ това издание сж събрани диаграмитѣ, които характеризиратъ ежемесечната динамика на френското национално стопанство, начинающа отъ 1921 год. Тия

диаграми се придружаватъ съ малъкъ текстъ и съ повече отъ 60 различни показатели, групирани въ 4 отдѣла:

1. Парично обръщение и кредитъ;
2. Курсъ и външна търговия;
3. Вътрешна търговия и производство;
4. Трудови борси и поскъпване на живота.

Парижкитѣ статистически институтъ се е отказалъ отъ мисълта да очисти емпирическитѣ криви и публикуванитѣ показатели отъ сезоннитѣ влияния и въковни тенденции.

Освенъ кривитѣ, изразяващи показателитѣ за Франция, въ бюлетина се даватъ такива криви и за други държави.

Нека се отбележи още, че Парижкитѣ статистически институтъ съвсемъ слабо е свързанъ съ стопанскитѣ организации и институти въ Франция и, въ частностъ, съ Националния стопански съветъ (*Le Conseil national économique*) на тая страна. Тоя институтъ се явява по-скоро като академическо учреждение. Въ това отношение той се коренно различава отъ Берлинския таквъ.

Статистическия институтъ въ Падуа (Италия).

(*Istituto di Statistica nella R. Università di Padova*).

На чело на тоя Институтъ стои видниятъ италиански и европейски статистикъ — професоръ *Corrado Gini*.

По подобие на парижкия, Институтътъ въ Падуа е организиранъ като автономно учебно заведение съ двегодишенъ курсъ при тамошния университетъ. Въ тоя Институтъ се допускатъ студенти отъ всички факултети на висшитѣ учебни заведения, а така сжщо и младежи съ срѣдно образование, които желаятъ да изучаватъ статистика. На свършилитѣ сж издаватъ дипломи и атестати за статистическитѣ изследвания, направени въ самия Институтъ. По такъвъ начинъ дипломитѣ отъ Института, дадени на лица съ висше образование, свидетелствуватъ, че тия лица сж се специализирали по статистика.

Института се издържа отъ такситѣ, плащани отъ студентитѣ, отъ субсидии, отпускани отъ държавата и отъ такива на частни лица, банки и обществени учреждения, които се интересуватъ отъ статистическо изследване динамиката на националното стопанството.

Той разполага съ грамадна библиотека. Привлѣкалъ е като сътрудници външни лица и организации отъ чѣлата страна, които съ помощта и съдействието на студентитѣ правятъ систематиченъ подборъ и обработватъ материалитѣ, отнасящи се до динамиката на стопанския животъ на Италия.

Около тоя Институтъ е концентрирана и редакцията на международното статистическо списание „*Metron*“.

Статистическия Институтъ въ Падуа, сжщо като другитѣ институти, не събира първични статистически материали. Той се задоволява да концентрира и обработва събранитѣ такива отъ другитѣ стопански организации, а най-главно отъ държавната статистика. Нѣщо повече, той използва и обработени такива (какѣто е случая съ индекса на професоръ *Vaschi* и на търговско-промишлената камара въ Милано), за да попълни колекцията на изработенитѣ отъ него показатели.

Първия бюлетинъ на Института излѣзе презъ есента на 1925 г. и съдържа 136 графики съ малки обяснения на динамиката на италианското национално стопанство.

Освенъ това, въ сжщия Институтъ се изготвяватъ и следнитѣ групи показатели:

1. Парично обръщение	— 9	показатели.
2. Трудъ	— 30	„
3. Търговия и търговска		„
деятелност	— 61	„
4. Производство	— 7	„
5. Спестовностъ	— 18	„
6. Потрѣбление	— 11	„